

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

פסחים דף סג

שם משמואל ויקהל תרע"ז

ובדוגמא זו הי' במצרים שהיו ישראל שקועים במ"ט שערי טומאה, ולפי הסדר לא הי' אפשר לגאלם אלא שנגלה עליהם ממ"ה הקב"ה וגאלם, היינו שהשפיע עליהם מעלמא דאתכסיא והגביה אותם למעלה דרך דילוג וקפיצה למעלה מהסדר, ואז בהכרח נפרדה מהם טומאת מצרים. וזהו שבזוה"ק בכמה מקומות דאדכר חמשין זמנין באורייתא יצי"מ לאחזאה דהאי יובלא אפיק לישראל ממצרים, כי יובל היא שער הנ' ששם אין לטומאת מצרים שום מציאות, ופרחה טומאתם מהם. וזהו ענין קרבן פסח שפירש"י שהוא לשון דילוג וקפיצה, והיינו שבשביל שנגבהו למעלה מן הסדר דרך דילוג וקפיצה למעלה מקום שאין לטומאה מציאות כלל פרחה טומאתם מהם, וזהו שבזוה"ק דאתדכו למיכל על פתורא דאבוהון, שהי' להם זה הענין למקוה טהרה למיכל על פתורא דאבוהון, כי בלתי טהרה זו ע"י דילוג וקפיצה א"א לזכות לפסח כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק, מה גם למיסב עם המלך על שלחנו, וע"ז נאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים, היינו למעלה מהסדר והדרך, אלא בהתעופפות ברום רקיע דרך הנשר בשמים:

והנה בכל שנה כשהגיע פסח צריך נמי להיות דרך דילוג וקפיצה, אע"פ שאינם כדאי, וכידוע בספה"ק מענין ההארות הגדולות של ליל פסח למעלה מהסדר, וכל

ליקוטי תורה להרב בעל התניא צו דף יג:

דוקא אחר קרבן הפסח אחר שנגלה עליהם כו'. דהנה ענין הפסח הוא מ"ש ופסח ה' שהוא ענין דילוג והמשכה שלא כסדר ההשתלשלות וכמ"ש ובמורא גדול זו גילוי שכינה שהוא בחי' אור א"ס ב"ה שלמעלה מעלה מהשתלשלות העולמות שהיה מאיר ומתגלה אז בנפשם האלקית, וזהו עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים. פי' מלכי המלכים הן

בני יששכר פסח מאמר ד' סוף דרוש יא על ידי מעשינו דוקא, אך ביום הראשון של חג המצות הנה ידוע הוא ענין מעשה הנס הארת המוחין שלא על ידי מעשינו ונעשה בנס גדלות קודם קטנות, וזה הוא הנס הגדול המופלג אפילו בגבתי מרומים בעולם האצילות, על כן נקרא הקרבן פסח דרך דילוג וקפיצה* (הבן בספר יצירה [פ"ה] המליך אות

גמ' זבחים צא. ורש"י

ואף ע"ג דמוספין קדישי אטו שבת למוספין
[א] אהנאי לתמידין לא אהנאי ת"ש [ב] מוספי

ואף ע"ג גב דמוספין קדישי. [א] מוספין שם שבת עליהן שהם זכאים חובה לה והתמידין זכאין אף בחול: לתמידין לא [א] אהנאי. כיון דהאידנא [ב] קריצין [א] אס כן שם עליהם: מוספי ר"ח.